

ÚVODNÍ SLOVO

Škola Svítání mi nastavila moje profesní směřování a zcela omladila i můj soukromý život. Budovat systémově nové místo na síni a rvát se za práva lidí, kteří doposud nemohli ani vyjít přes své domy, stavět nový typ školství, to byla velká výzva. Řešení s postižením přesně věděli, co chtějí. Po čtyřech měsících fuvali se na nás přišli podívat čtyři páni inspektori. Kdo je vlaten blázen? Tehdy byli velkorysí, naše směřování se jim velmi zlo. Do dnes se rádi chlubíme pochvalnými inspektorskými zprávami. Jenže po vybudování školy přišla další výzva: někde i nadále mostatém živost. S tím už pomohly To náš český sysdnes má velké trhobecně prospěšnávovali zapůjčené peripetické máme stavěnou budovu bývalého kláštera a klášterní školy v historickém centru Pardubic. Věřím, že i Vás, milí Pardubáci a obyvatelé nic a měst, odkud svážíme denně žáky do naší školy a zpět dnaplňuje tato zcela nová skutečnost smyslem a hlubokým uspením. Naše vrtká papírová loďka na své cestě obstála, přívšechny bouře a doplula do nového bezpečného přístavu. Ještě spousta práce, ale zde to prostě žije. Budete tam mít při své aktivitě i Vy, běžní občané. Emeritní předseda Klubu tel Pardubic, patriot Jiří Paleček, mě k přestavbě nabádal. To jnetušil, kam astrologická částka stavby vyšplhá a přišel mi osřici: „Pardubáci Vás v tom samotnou nenechají!“

Mgr. Miluše Horská
ředitelka

Z HISTORIE 30 LET SPOLEČNOSTI

Pojďte s námi nahlédnout do historie obrovského úsilí rodičů hendikepovaných dětí. Jejich cílem bylo mít možnost vypravit každé ráno své dítě do školy a odpoledne jej vstát opět doma, aby jejich rodiny mohly žít ve stejném, běžném rytmu jako ostatní.

Realizace takového cíle, kterou byla cesta do „Bezpečného přístavu“ – naší nové školní budovy – však byla velmi dlouhá a rozhodně ne jednoduchá – trvala totiž celých 30 let.

Tehdy, před 30 lety, skupinka rodičů hendikepovaných dětí založila SVÍTÁNÍ – Sdružení pro pomoc zdravotně postiženým dětem Pardubice, a tak se mohli maják malíčkého přístavu – Soukromé speciální školy pro děti s více vadami SVÍTÁNÍ poprvé rozsvítit v prostorách Středního odborného učiliště strojírenského v Průmyslové ulici v Pardubicích. Psal se rok 1992, v září bylo řízení školy vloženo do rukou nové ředitelky Mgr. Miluše Horské. Té bylo v té době pouhých 33 let a vůbec se na tuto funkci necítila.

Díky nadšení, osobnímu nasazení a empatii těch, kteří se o původních 27 žáků ve škole starali, se dařilo překonávat bariéry, překážky a omezení. Zajišťovali dopravu žáků do školy a ze školy nejednou vlastními auty, později školními autobusy, uskutčovali se první tábory, vznikla družina, s těžce hendikepovanými žáky tehdy pomáhali i vojáci základní služby, později „civilikáři“...

A zájem o vzdělávání v nové škole narůstal. V průběhu dalších pouhých pěti let prostory přestávaly stačit, objevila se potřeba současně se vzděláváním hendikepovaných žáků nabízet i další služby. Ke společné cestě se tedy

připojilo Nestátní zdravotní zařízení SVÍTÁNÍ (NZZ) poskytující žákům a klientům nezbytné fyzioterapie a ergoterapie, a z dlouho i Speciální pedagogické centrum SVÍTÁNÍ (SPC). I vstoupilo do rodin hendikepovaných dětí.

ných a otevřelo jim nové obzory. Tehdy škola ne naposled změnila svou právní formu, tentokrát nadací – Speciální školy a škola SVÍTÁNÍ, nadace, kdy se pod tlakem zájmu ze strany rodičů rozšířila a zřídila svou budovu v Polabinách.

Škola současně stále více povala do srdcí a povědomí v naší zemi – nezáleží na prostřednictvím vystoupení svých žáků, prezvat jejich úspěchy nejen ve vzdělání – a pořádala sportovní, kulturní a společenské akce pro rodiče a žáky. Jejími tradicemi a tradicemi v časné době, jejichž nekončící zahájila tehdy Festivalem otěvřených srdcí.

školy na interaktivním panelu. Interaktivní panel paní školy Svítání, ale bude to také informační panel. Klíčové je také umístění sochy na vhodném místě v Tyršových sadech. Toto místo by setak mohlo stát ještě rára může Pardubice zviditelnit řínést tento projekt významný příliv turistů (zdroj finanční).

ým nadšením pardubickou firmou JHV-ENGINEERING J. Davidem Černým, který reprezentuje svými díly Československa interaktivní sochy ve spojení s hendikepovanými astní režii (1 milion Kč) a David Černý se zřekl honoráře, e (papírová) loďka byla opravdovým a upřímným nositelem neziskovce.

NAŠICH AKCÍCH:

WYK

Pro pozvané

9.00-17.00

15.00-19.00

9.00-17.00

15.00-19.00

9.00-17.00

141 282 750 Kč
151 782 750 Kč

93 933 508 Kč
3 000 000 Kč
3 510 000 Kč
18 839 242 Kč
119 282 750 Kč
32 000 000 Kč

5b Zde přeložit nahoru

11a
nahoru přeložit
nižší papír

11b
Zde přeložit
nahoru

zde přeložení napůl

1 zde přeložení napůl

4
Zde přeložit

3
Zde přeložit

2 Zde přeložit a narovnat

5a Zde přeložit nahoru + papír otočit

